

[Kaj Poulsen.]

ganske klart kunne se, at selv om man havde et kontrolapparat, der skulle sikre, at det var ekstra arbejdskraft, man havde taget ind, skete der en forskydning i retning af, at man tog ung arbejdskraft ind og fyrede den ældre arbejdskraft. Så en ordning som den, det konservative folkeparti her har foreslået, har man ikke i Sverige i hvert tilfælde.

Nu er der partier, som her giver udtryk for, at de vil gøre så og så meget for ungdomsarbejdsløsheden, men så kan vi tage fat på et andet punkt. Under finanslovdebatten stemte venstre, og så vidt jeg husker også det konservative folkeparti, imod en bevilling på 12,5 mill. kr. til at få gang i en erhvervsforberedende uddannelse for de unge. Det viser sig, at når der skal snakkes en hel masse, så vil man, men når det kommer til realiteterne, så lad os se. Jeg venter stadig på, at vi kan få den debat, og jeg ved, at den vil komme ret snart i udvalget.

Og så må jeg sige, at jeg synes ikke om ideen om, at vi skulle have et register af muligheder, som hr. Brøndsted har foreslået. Det kunne vi også godt bruge, men jeg kunne bedre tænke mig, at vi fik en opgørelse over, hvad det er muligt at gennemføre i den nuværende situation. Et register af muligheder er der intet i vejen for at vi kan få. Det kan enhver i dette ting jo lave, og regeringen kan lave det.

Henning Philipsen (SF):

Den tale, hr. Ninn-Hansen holdt som ordfører for forslagsstillerne, kunne vi andre have holdt med modsat fortegn. For hvad var det, hr. Ninn-Hansen sagde? Hr. Ninn-Hansen sagde, at det var særdeles skuffende med afvisningen, uden at man havde noget bedre at sætte i stedet. De partier, der afviser det konservative forslag, opretholder en passivitet, hvad angår arbejdsløsheden. Og hr. Ninn-Hansen føjede til, at det alvorligste problem bliver der ikke gjort noget ved: det er de unge, det drejer sig om.

Så må hr. Ninn-Hansen og andre undskyldte mig. Det kunne vi andre havde sagt både til det konservative folkeparti og til venstre, og det blev vel også i nogen grad sagt, dengang disse partier stemte til finansloven, som de gjorde. For det er jo den bar-

ske kendsgerning, hvad enten man kan lide det eller ej, at hvis man virkelig havde villet gøre noget ved ungdomsarbejdsløsheden, så havde man ikke stemt for at fjerne de 68 mill. kr. såvel som de 12,5 mill. kr., som hr. Kaj Poulsen lige har talt om, i forbindelse med de unge, som gennemgår en uddannelse. Så havde man gjort noget helt andet. Så havde man nemlig forsøgt på det, som vi anser for at være rigtigt, nemlig at udvide disse EFG-uddannelser, således at endnu flere fik en mulighed for, i og med at de forlader et skoleforløb, at gå direkte over i en erhvervsuddannelse. Her gjorde man altså det diametralt modsatte, og derfor mener jeg, det er rigtigt at sige, at den tale, hr. Ninn-Hansen holdt, kunne vi andre have holdt med modsat fortegn, og det modsatte fortegn skal nok vise sig at være det rigtige i det lange løb.

Brøndsted (V):

Det, der er fejlen, både ved de 12,5 mill. kr. og vel også ved forslaget her, er, at det er nogle løsevne ting. Vi har et problem, vi må analysere det problem og se alvoren i det, og så må vi sortere det fra, som det virkelig er nødvendigt på en eller anden måde at finde løsning på. Vi har nogle økonomiske midler, der kan stilles til rådighed, og derfor kan jeg ikke se, at det ikke er rimeligt at forlange, at vi, både inden vi tager de 12,5 mill. kr., og inden vi tager stilling til et forslag som det her, får de ting frem på baggrund af de drøftelser og de undersøgelser, der har været, og derfor synes jeg, det vigtigste er at efterlyse den lange plan af muligheder for at imødegå det, der er den reelle og den ægte arbejdsløshed. Det venter vi på, og jeg synes, det er dér, vi skal lægge både det ene og det andet forslag ind. For vi må jo også indse, at på uddannelsessiden kan det ikke hjælpe noget, at vi køber nogle igennem nogle uddannelser, hvis de så derefter står med et arbejdsløshedsproblem. Så virker det næsten endnu mere barokt.

Det er helt forkert og har slet ikke nogen sammenhæng at blande de 68 mill. kr. ind i det her, og derfor må det være rimeligt at sige, at vi må bruge de midler på baggrund af en virkelig viden om problemets størrelse, og hvor det er bedst og gavner mest at sætte ind.